

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **K. J., IČ: X**
sídlem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Janem Bakešem
sídlem Vrutická 242, 277 31 Velký Borek

proti

žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy,**
IČ: 00018562
sídlem Slezská 100/7, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2022, č. j. SVS/2022/051473-G

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne ze dne 21. 4. 2022, č. j. SVS/2022/051473-G, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 628 Kč k rukám JUDr. Petra Jana Bakeše, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2022, č. j. SVS/2022/051473-G (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo změněno rozhodnutí Městské veterinární správy v Praze (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 28. 2. 2022, č. j. SVS/2022/027702-A (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), tak, že ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí se slova „90 000 Kč“ nahrazují slovy „20 000 Kč“ (výrok I.); v částech nedotčených změnou bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno (výrok II.).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena podle § 17f písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o potravinách*“), pokuta ve výši 90 000 Kč za přestupky podle § 17 odst. 2 písm. a), § 17 odst. 2 písm. f) a § 17 odst. 1 písm. s) zákona o potravinách zjištěných při kontrole prodejního stánku označeného nápisy „Originální maďarské čabajky a uzeniny“ v rámci farmářských trhů Prahy 11 na adrese U modré školy, Chodov, 149 00 Praha, dne 26. 5. 2021 od 10:20 hodin do 13:05 hodin. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.
 - Přestupku podle § 17 odst. 2 písm. a) zákona o potravinách se měl žalobce dopustit porušením požadavku stanoveného v článku 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 o hygieně potravin a upřesněného v příloze II kapitole III odst. 2 písm. h) tohoto nařízení a v příloze II kapitole X odst. 1 tohoto nařízení, když
 - skladoval, nabízel k prodeji a tím uváděl na trh cca 73 kg masných výrobků původem ze Slovenské republiky, výrobce SK 2012 ES, Arpád Bognár Mäso údeniny, Eliášovce 284, Nový Život 930 38, Slovensko, na etiketě drobným písmem uvedeno „Vyrobeno na Slovensku“, a to Bognár lahůdkovou klobásu v množství cca 11,5 kg, Dolnozemskou klobásu v množství cca 7 kg, Bognár chillies klobásu v množství cca 12 kg, Bognár pálivou klobásu v množství cca 12 kg, Uzenou slaninu z Mangalice v množství cca 9,5 kg a Gazdovskou slaninu v množství cca 21 kg (vše dále také jako „masné výrobky“), které však nebyly dostatečně chráněny před okolní kontaminací (zejména před kontaminací zákazníky, ale i před prachem a nečistotami z vnějšího prostředí); prodejní stůl byl ohraničen tenkou plastovou folií, která nedosahovala do dostatečné výšky, aby zabránila kontaminaci z dechové zóny zákazníka; kontaktu zákazníků s vystavovanými masnými výrobky tudíž nebylo zamezeno,
 - byly pod prodejním stolem přímo na dlažebních kostkách bez jakéhokoli podložení či krytí skladovány červené plastové přepravky, které byly použity pro sklizení zboží z prodejního pultu; masné výrobky byly umísťovány přímo do přepravek bez dalšího krytí např. potravinovým přířezem, čímž hrozila kontaminace masných výrobků, které byly určené k

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přímé spotřebě, jelikož ze spodní strany dna přepravky mohly odpadávat nečistoty z podlahy zachycené na přepravce přímo na uložené masné výrobky.

- Přestupku podle § 17 odst. 2 písm. f) zákona o potravinách se měl žalobce dopustit porušením § 10 odst. 1 písm. a) zákona o potravinách, když uváděl na trh klamavě označené masné výrobky, konkr. ve výše uvedeném prodejním stánku skladoval, nabízel k prodeji a tím uváděl na trh cca 73 kg ve Slovenské republice vyrobených masných výrobků (specifikovaných výše), ačkoli prodejní stánek byl prezentován názvem „Originální maďarské čabajky a uzeniny“ (vše psáno velkými výraznými písmeny), který byl v přední části stánku uveden dvakrát, a nabízené masné výrobky byly dokonce označeny štítky v podobě vlajky Maďarska (vodorovné pruhy v pořadí červená, bílá a zelená), kvůli čemuž mohl spotřebitel důvodně očekávat, že prodávané masné výrobky budou původem z Maďarska a že byly vyrobeny v Maďarsku; informace podávané spotřebiteli tak neodpovídaly realitě, neboť masné výrobky nebyly původem z Maďarska, nýbrž ze Slovenska.
- Přestupku podle § 17 odst. 2 písm. s) zákona o potravinách se měl žalobce dopustit porušením § 3 odst. 1 písm. r) téhož zákona tím, že ve výše uvedeném prodejním stánku skladoval, nabízel k prodeji a tím uváděl na trh cca 73 kg ve Slovenské republice vyrobených masných výrobků (specifikovaných výše), ač neměl na tomtéž místě k dispozici doklady o jejich původu a nedoložil je ani dodatečně.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. V **prvním žalobním bodu** žalobce namítal, že výroková část napadeného rozhodnutí neodpovídá požadavkům podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), neboť zákonodárce svěřil žalované coby odvolacímu orgánu oprávnění z věcných důvodů výrokovou část odvoláním dotčeného rozhodnutí změnit, nicméně v takovém případě musí současně odvolání zamítnout a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdit, což se nestalo. V daném případě žalovaná odvoláním napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdila, nicméně odvolání žalobce nezamítla.
4. Ve **druhém žalobním bodu** žalobce uvedl, že žalovaná nezjistila pravý a úplný stav věci, neboť nebyl kontrolovanou osobou, neuváděl na trh žádné potraviny, ani se neprezentoval na místě jako podnikatel, což žalovaná z podkladů, jenž má k dispozici, musela vědět. Z podkladů je patrné, že kontrolní orgán přišel do interakce s jinou osobou, než se žalobcem, a to synem žalobce. Žalované muselo být zřejmé, že ani prodejní stánek nebyl označen jako provozovna žalobce, a okolnost, že syn žalobce prezentuje skutečnosti, že podniká na účet žalobce bez toho, aby tato okolnost byla hodnověrně zjištěna. Nebylo tak spolehlivě zjištěno, že to byl žalobce, kdo skladoval, nabízel k prodeji a tím uváděl potraviny na trh. Žalobce opakovaně tvrdí, že není a nebyl kontrolovanou osobou, žádné masné výrobky na trh neuváděl, ani v tomto směru nedal žádný pokyn, aby tak činila jeho jménem a na jeho účet jiná fyzická osoba. Pokud se tak děje, je tomu tak bez jeho výslovného dovolení. Žalobce od samého počátku namítal, že osoba, se kterou přišel kontrolní orgán do interakce, nebyla v žádném případě oprávněna za něho a na jeho účet jednat, nemá k němu žádný profesní vztah. Žalobce se na místo kontroly dostavil pouze, aby pomohl z místa odstranit zařízení, jenž zde bylo umístěno a to poté, co tak z objektivních příčin nemohl učinit jeho syn. Žalobci nelze objektivně přičítat jednání jiné osoby jen z té příčiny, že na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

místě byly nalezeny listiny, jenž ukazují na to, že je zapsán v příslušném živnostenském rejstříku.

5. Žalovaná a její organizační složky nedostály požadavkům § 9 a násl. zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*kontrolní řád*“), ani nepostupovaly v souladu s § 3 ve spojení s § 50 odst. 3 správního řádu, ačkoliv žalované je z její úřední činnosti zřejmé, že na různých místech dochází k opakované prezentaci výpisu z živnostenského rejstříku žalobce, kdy se tak děje bez jeho svolení, a osoby, jenž jsou podrobovány kontrolám, k němu nemají žádný profesní vztah a nevykonávají žádnou obchodní činnost jeho jménem a na jeho účet.
6. Ve **třetím žalobním bodu** žalobce dále namítal, že z odůvodnění rozhodnutí žalované, i přes jeho obsáhlost, nelze zjistit důvody, proč nebylo přistoupeno k výsledku žalobce, jako i dalších osob, jako prostředek k objasnění minulých dějů, aby mohly být posouzeny objektivně všechny okolnosti daného případu. Pokud se žalovaná opírá o seznam prodejců, pak měla zjistit výsledkem u žalobce, jako i J. J., jaký je mezi nimi profesní vztah, zvláště, bránil-li se opakovaně žalobce, že je mu přičítáno jednání třetí osoby, ačkoliv on sám nikoho nepověřil obchodní činností. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nelze přezkoumat pro absenci důvodů neplnění vyšetřovací povinnosti v rozporu s požadavky § 68 odst. 3 správního řádu.
7. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
8. K **prvnímu žalobnímu bodu** uvedla, že v postupu, kdy po provedené změně ve zbytku rozhodnutí potvrdila, nicméně odvolání žalobce nezamítla, neshledává žádnou nezákonnost, neboť výrok II. je v souladu s požadavky § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5, věta druhá správního řádu, který předpokládá, že je-li rozhodnutí částečně změněno, ve zbytku se potvrzuje. Z obou výroků napadeného rozhodnutí je zcela jasné, jak bylo o věci rozhodnuto.
9. Ke **druhému žalobnímu bodu** uvedla, že z odůvodnění rozhodnutí jsou zcela zřejmé úvahy a závěry, proč je v daném případě žalobce kontrolovanou osobou, resp. pachatelem projednávaných přestupků. Žalovaná je přesvědčena, že všechny argumenty, jakož i návrhy žalobce byly v řízení náležitě vypořádány a žalobce nyní pouze opakuje účelové námitky ve snaze vyhnout se potrestání. Žalovaná nesouhlasila s tím, že nebyl správně zjištěn pravý a úplný stav věci, a je přesvědčena, že skutkový děj zachycený v protokolu o kontrole společně s dalšími podklady nesporně prokazují, že provozovatelem a osobou odpovědnou za spáchání přestupku byl žalobce.
10. V protokolu o kontrole provedené dne 26. 5. 2021 byly zachyceny veškeré pro věc podstatné skutečnosti, které spolu s dalším konáním žalobce a dalšími podklady (informacemi poskytnutými provozovatelem trhů) potvrzují správnost úvah ohledně určení pachatele přestupku. Osoba žalobce byla úřední veterinární lékařkou zcela správně určena jako odpovědná osoba a provozovatel stánku s prodejem potravin (masných výrobků). Zcela účelová je argumentace žalobce, že stánek nebyl označen jako jeho provozovna, a že mu nelze přičítat jednání jiné osoby jen z toho důvodu, že na místě byly nalezeny listiny, podle kterých je zapsán v příslušném rejstříku. Pokud žalobce namítá, že opakovaně tvrdí, že pokud nějaká osoba uvádí na trh živočišné produkty pod jeho jménem, děje se tak bez jeho výslovného svolení, jedná se u něj o opakovanou námitku, kterou vznášel v obdobných řízeních. Je tedy přinejmenším zarážející, že při vědomí, že někdo zneužívá jeho podnikatelské oprávnění, neučinil žalobce žádné kroky k zabránění

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tohoto jednání. Uvedené dle přesvědčení žalované svědčí o tom, že se jedná o ryze účelovou námitku žalobce, kterou se snaží vyhnout své odpovědnosti za protiprávní jednání. Z úřední činnosti je totiž žalované známo, že argument údajného zneužití jeho živnostenského rejstříku při obdobném skutkovém stavu (porušení zákona potravinách při prodeji na farmářských trzích) vznáší žalobce opakovaně: Ve všech případech se osoba žalobce opakovaně při stánkovém prodeji vyskytuje (ať již přímo fyzicky nebo dle označení prodávajícími a předloženého výpisu ze živnostenského rejstříku jako odpovědná osoba a provozovatel stánku). Uvedené tak dle přesvědčení žalované prokazatelně svědčí o tom, že žalobce prodej na trzích jednoznačně zaštiťuje, resp. tento je provozován pod jeho odpovědností. Sám žalobce vyjma svého nesouhlasu nepředložil a ani nyní nepředkládá žádné relevantní důkazy, které by závěry správních orgánů zpochybnil.

11. Ke **třetímu žalobnímu bodu** žalovaná uvedla, že nepostačuje jen obecné tvrzení, že žalobce nebyl kontrolovanou osobou, nýbrž je třeba kvalifikované skutkové tvrzení vyjádřené např. alternativním skutkovým dějem, což žalobce neučinil. V aktuálně projednávaném případě jsou navíc závěry správních orgánů podpořeny informacemi poskytnutými provozovatelem trhů, když podnikající fyzická osoba K. J., X, IČO: X (Maďarské speciality, odp. vedoucí: J. J.) figuruje na seznamu prodejců na farmářských trzích Praha-Háje dne 26. 5. 2021. Z uvedeného dne sice nelze poskytnout doklad o zaplacení místa pro prodej, neboť prodej byl ukončen předčasně (což zcela koresponduje s popisem kontrolních zjištění), nicméně provozovatel trhů poskytl informaci, že žalobce začal na trhy jezdit v roce 2021 a pro informaci předložil doklad o zaplacení místa pro prodej ze dne 26. 4. 2021. Z poskytnutého dokladu o zaplacení místa prodeje jasně vyplývá, že účtenka za nájemné za místo byla dne 26. 4. 2021 vystavena pro odběratele „J., IČO X Maďarské speciality“, tedy zcela prokazatelně pro žalobce. Uvedené skutečnosti tak zcela jednoznačně do sebe vzájemně zapadají, tvoří logicky ucelený řetězec důkazů a prokazují, že stánkový prodej je provozován pod odpovědností žalobce a tento je tedy i odpovědný za zjištěné protiprávní jednání. Žalovaná tak trvá na tom, že provádění výsledků by bylo v daném případě zcela nadbytečné, neboť skutkový stav byl zjištěn zcela dostatečně a správní orgán nemusí provádět žádné další dokazování, pokud je stav věci zjištěn nesporně, tak jako v projednávaném případě. Ze shora uvedených důvodů byla tvrzení žalobce shledána jako nevěrohodná a správní orgány obou stupňů jim neuvěřily, což ovšem neznamená, že se vznesenými námitkami nezabývaly, naopak ty byly řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádány.
12. Žalobce reagoval **replikou**, v níž uvedl, že si je vědom té skutečnosti, že opakovaně prezentuje námitky v tom směru, že obchodní činnost jeho jménem a na jeho účet je realizována v rozporu s jeho vůlí, a že on sám nikomu nedal pokyn, aby jeho jménem a na jeho účet vykonával jakoukoliv výdělečnou činnost. Nicméně právě s tímto skutkovým tvrzením se žalovaná ani správní orgán I. stupně dostatečně nevypořádali. Žalobce má tedy za to, že prezentoval alternativní skutkové tvrzení, které žalovaná nikterak nevyvrátila. Úvahy správních orgánů o zapojení žalobce do obchodní činnosti pachatelů protiprávního jednání jsou velmi zjednodušené a zcela jistě se nejedná o jednoznačná, do sebe zapadající objektivní skutková zjištění. V těchto souvislostech pak nelze přehlédnout, že k věci správní orgány nikdy nevyslechly osoby, s nimiž přišel do interakce kontrolní orgán, aby bylo jejich výsledkem zjištěno, jaký je jejich profesní vztah k žalobci. Žalobce poukázal na to, že kromě Výpisu z obchodního rejstříku nalezeného na místě kontroly, neukazuje na jeho obchodní aktivity žádný další důkaz. V dodacích listech a fakturách není patrné označení žalobce, coby adresáta, resp. odběratele, obdobně pak z dokladu o zaplacení místa

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

prodej, u kterého je naopak zřejmé, že platbu realizovala jiná osoba. Co se týká účtenky ze dne 26. 4. 2021, nelze než uzavřít, že údaj o odběrateli „J. IČO X Maďarské speciality“ neukazuje na to, že by se jednalo o obchodní firmu žalobce. Prostým pohledem do Registru ekonomických subjektů je zřejmé, že obchodní firma žalobce je „K. J., IČO: X“. Žalobce má za to, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť právě svědectví osob, jež přišly do interakce s kontrolním orgánem, mohlo být významné pro objasnění minulých dějů.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud v Praze (dále jen „soud“) ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud u napadeného rozhodnutí neshledal. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce a žalovaná s tímto postupem vyslovili souhlasil.
14. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud úvodem poznamenává, že ve skutkově obdobné věci žalobce rozhodoval Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 10. 2022, č. j. 54 A 53/2020-35, a ze dne 20. 10. 2022, č. j. 55 A 37/2022-40, přičemž soud neshledal v otázkách klíčových pro nyní posuzovanou věc důvod se od právních závěrů Krajského soudu v Praze vyslovených v citovaných rozsudcích odchýlit a pro úplnost na ně odkazuje.
16. Úvodem soud rekapituluje podstatný obsah správního spisu ve věci žalobce.
17. Z protokolu o kontrole vyhotoveného dne 2. 6. 2021, č. j. SVS/2021/069744-A, vyplývá, že dne 26. 5. 2021 byla v 10:20 hodin zahájena kontrola prodejního stánku na farmářských trzích Háje, U Modré školy, Chodov, 14900 Praha 4, přičemž jako kontrolovaná osoba byl v protokolu označen žalobce. Kontrola byla zahájena předložením služebního průkazu veterinárního inspektora, který současně s předložením služebního průkazu oznámil, že byla zahájena kontrola. Prodávající si vyžádal zopakování, o jaký kontrolní úřad se jedná a veterinární inspektor znovu vysvětlil a znovu předložil služební průkaz. Z důvodu neoznačení prodejního stánku, kdy na žádné stěně ani sloupku prodejního stánku nevisela informace o provozovateli prodejního stánku, si veterinární inspektor po zahájení kontroly vyžádal informace k identifikaci prodejního stánku. Žádal předložení výpisu z živnostenského rejstříku nebo jiný doklad prokazující, kdo je provozovatelem kontrolovaného prodejního stánku. Současně si vyžádal identifikaci prodávajícího předložením občanského průkazu. Prodávající na to sdělil, že má vyžádané doklady v autě a že si pro ně zajde. Veterinární inspektor zatím čekal u prodejního stánku a nepokračoval v kontrole. Jelikož se prodávající ke stánku již nevrátil, zkontaktoval veterinární inspektor v 11:16 hodin Policii České republiky pro vyžádání součinnosti při kontrole. Po zkontaktování Policie ČR přišel k prodejnímu stánku provozovatel farmářského trhu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v Hájích, pan S. K., a sdělil veterinárnímu inspektorovi, že prodávajícímu se udělalo nevolno a musel se vydat k lékařskému ošetření, pročez přijede jeho otec, aby prodej ukončil a stánek sbalil. Po příjezdu Policie ČR se k prodejním stánku osobním automobilem dostavil otec prodávajícího, identifikovaný Policií ČR jako žalobce. Na základě součinnosti s Policií ČR byl předložen výpis z živnostenského rejstříku s údaji: K. J., datum narození X, adresa sídla: X, rodné číslo X, identifikační číslo osoby: X, a občanský průkaz K. J., datum narození X, č. OP: X. Veterinární inspektor žalobci jako kontrolované osobě předložil služební průkaz k pokračování kontroly prodejního stánku. Žalobce mezitím již sklízel zboží a stánek. Přestože byl dle výše uvedených dokladů v době kontroly provozovatelem prodejního stánku, nedal tuto skutečnost nijak najevo. Naopak se začal chovat jako toliko výpomoc prodávajícího a začal kvapně s úklidem prodejního stánku. Veterinární inspektor však žalobce požádal, aby sklizení zastavil a nechal stánek v podobě, v jaké byl. Prodejní stánek byl tvořen stanem a prodejním stolem, který byl pokryt hladkým ubrusem a nesl název „ORIGINÁLNÍ MAĎARSKÉ ČABAJKY A UZENINY“, na jednom sloupku stánku byl vyvěšen ceník masných výrobků a seznam alergenů a na druhém označení „PRAVÁ SLANINA Z MANGALICE“ a „PRAVÝ ŠPEK Z MANGALICE“. Na prodejním stole byly v proutěných košíčkách nebo přímo na stole vystaveny masné výrobky. Protokol o kontrole obsahuje popis situace na místě při kontrole, přesnou specifikaci prodáváných nebalených a nechráněných výrobků, jejich označení, a to i s uvedením prodávaného množství. Kontrola byla ukončena dne 26. 5. 2021 ve 13:05 hod.

18. Při kontrole bylo pořízeno celkem 21 fotografií, které tvoří přílohu kontrolního protokolu. Protokol podepsala jedna kontrolující osoba. Podpis kontrolované osoby ani povinné osoby není k protokolu připojen (protokol byl vyhotoven až s odstupem několika dnů po ukončení kontroly, dne 2. 6. 2021).
19. Z doručenky vyplývá, že protokol o kontrole byl žalobci doručen dne 7. 6. 2021.
20. Proti protokolu o kontrole podal žalobce dne 16. 6. 2021 námitky. V nich předně uvedl, že je postup kontrolního orgánu zatížen nezákonností a došlo k omylu v osobě kontrolované osoby, neboť žalobce v době kontroly nepodnikal a kontrola vůči němu nebyla ani zahájena.
21. Příkazem správního orgánu I. stupně ze dne 29. 6. 2021, č. j. SVS/2021/078449-A, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 17 odst. 2 písm. a), § 17 odst. 2 písm. f) a § 17 odst. 1 písm. s) zákona o potravinách. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 90 000 Kč. V příkazu správní orgán I. stupně zároveň vypořádal námitky žalobce proti protokolu o kontrole ze dne 16. 6. 2021. Příkaz byl žalobci doručen prostřednictvím jeho právního zástupce dne 30. 6. 2021.
22. Proti příkazu podal žalobce prostřednictvím právního zástupce dne 30. 6. 2021 neodůvodněný odpor.
23. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 17 odst. 2 písm. a), § 17 odst. 2 písm. f) a § 17 odst. 1 písm. s) zákona o potravinách, jak je citováno v úvodu rozsudku. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 90 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání.

24. Napadeným rozhodnutím byl výrok prvostupňového rozhodnutí změněn tak, že pokuta byla žalobci snížena z částky 90 000 Kč na 20 000 Kč (výrok I.). Ve zbytku zůstalo prvostupňové rozhodnutí beze změny (výrok II.).
25. V rámci **třetího žalobního bodu** žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí nelze zjistit důvody, proč nebylo přistoupeno k výsledku žalobce, jakož i dalších osob, jako prostředku k objasnění všech okolností věci.
26. Žalobce tak namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se bude jednat zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení. Z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považoval námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené. Nevypořádal-li se správní orgán s námitkami, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, a ze dne 17. 8. 2011, č. j. 9 Afs 10/2011-92).
27. Pokud jde o neprovedení výsledku žalobce, jakož i dalších osob, jako prostředku k objasnění všech okolností věci, je třeba uvést, že žalobce žádný z těchto důkazů v průběhu řízení o přestupku výslovně nenavrhl. Nelze tedy žalované vytýkat, že se jimi v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabývala. Pokud jde o hodnocení skutečností uváděných žalobcem na jeho obranu, napadené rozhodnutí zachycuje úvahy, jimiž se žalovaná řídila. V napadeném rozhodnutí jsou podrobně vyloženy skutečnosti zjištěné v rámci kontrolní prohlídky ze dne 26. 5. 2021. Žalovaná považovala za podstatné, že byl kontrolujícím osobám předložen výpis z živnostenského rejstříku, který zněl na jméno žalobce. Žalobce pak podle žalované nepředložil žádná skutková tvrzení (podepřená konkrétními důkazy), kterými by zpochybnil nebo vyvrátil skutečnost, že odpovídal za prodej výrobků v kontrolovaném stánku. S tím souviselo i odůvodnění, ve kterém žalovaná poukazovala právě na účelovost žalobcovy argumentace, kterou žalobce podle žalované uplatňoval jen v rámci snahy vyhnout se potrestání za spáchaný přestupek. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyvracela některá žalobcova tvrzení (o tom, že nepodniká nebo že nevěděl o kontrole, apod.) a zároveň poukazovala na to, že jeho tvrzení nejsou podložena jakýmkoliv důkazy, a naopak skutkový stav, tak jak byl zjištěn správními orgány, je podložen konkrétními zjištěními (potvrzenými následně i v rámci další úřední činnosti správního orgánu I. stupně).
28. Soud tak má za to, že žalovaná přezkoumatelným způsobem odůvodnila zjištěný skutkový stav i argumenty, ve kterých označila žalobcova tvrzení za účelová. Tento žalobní bod tak není důvodný.
29. Dále soud posuzoval navazující a pro projednávanou věc stěžejní otázku, tj. zda žalovaná dostatečně zjistila skutkový stav věci a unesla důkazní břemeno k prokázání skutečnosti, že žalobce spáchal výše popsané přestupky jako provozovatel potravinářského podniku podle § 17 odst. 1 písm. b) zákona o potravinách (**druhý žalobní bod**).
30. Podle § 13 odst. 1 kontrolního řádu „*může námitky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole podat kontrolovaná osoba kontrolnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole, není-li stanovena v protokolu o kontrole lhůta delší.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Podle § 81 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), „v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.“
32. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, uvedl tyto právní věty: „I. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). II. Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věta první správního řádu se v řízení o přestupku neuplatní.“
33. Rozšířený senát vycházel z toho, že se i na přestupkové řízení přiměřeně vztahují některé limity obsažené zejména v Listině základních práv a svobod (uveř. pod č. 2/1993 Sb.) a v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (uveř. pod č. 209/1992 Sb.) a že i pro správní trestání platí princip zákazu sebeobviňování či sebeusvědčování (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1849/08, č. 30, sv. 56 Sb. ÚS). Dále odkázal i na dřívější judikaturu, a to rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55, v němž byl vysloven názor, že pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Povinnost prokázat přestupek obviněnému má správní orgán. Obviněnému stačí k tomu, aby nemohl být za přestupek postižen, rozumná pochybnost o otázce, kdo se předmětného jednání dopustil; obviněný se nemusí vyvíňovat, tedy prokazovat, že se deliktního jednání nedopustil.
34. Byť byly shora citované závěry vysloveny za účinnosti dřívější právní úpravy (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017), lze je bezesporu vztáhnout i na řízení podle zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť jsou stále vystavěny na stejných principech. Soud tedy dává za pravdu žalobci v tom, že v přestupkovém řízení jsou správní orgány povinny postupovat v souladu s § 3 správního řádu a zjistit (skutkový) stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Stejně tak podle § 50 odst. 3 věta třetí správního řádu platí, že v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Přestupkové řízení je ovládáno vyšetřovací zásadou, a je tedy na správních orgánech, aby prokázaly, zda se přestupku dopustila osoba obviněná z přestupku. Ani žalovaný ostatně tyto principy nepochybnil.
35. V daném případě správní orgány opřely skutková zjištění týkající se naplnění skutkové podstaty přestupku a totožnosti jeho pachatele prakticky jen o skutečnosti zachycené v protokolu o kontrole ze dne 26. 5. 2021. Není pochyb o tom, že jako kontrolovaná osoba je v protokolu o kontrole označen žalobce, a to prostřednictvím jména a příjmení, sídla a identifikačního čísla (IČO), přičemž místem kontroly byl prodejní stánek na farmářských trzích na adrese U Modré školy, Chodov, 149 00 Praha 4. V protokolu se dále uvádí, že žalobce na výzvu Policie ČR předložil výpis z živnostenského rejstříku na jméno žalobce, z čehož správní orgány dovodily, že osobou provozující prodejní stánek je právě žalobce. Nelze však pominout, že samotná kontrola původně začala a po určitou dobu probíhala s jinou osobou – prodávajícím, který nebyl veterinární inspekcí ztotožněn. Jednalo se

pravděpodobně o syna žalobce, pana J. J. (jak uvádí povícekrát sám žalobce v podané žalobě), což však v celém průběhu řízení nebylo postaveno najisto. Tato osoba rozdílná od žalobce po zahájení kontroly místo jejího provádění (stánek) opustila, přičemž se na místo dostavil právě žalobce, který byl následně za asistence Policie ČR ztotožněn a dále bylo v kontrole pokračováno s ním jako s kontrolovanou osobou. Soud pak vzhledem k průběhu skutkového děje a kontextu věci nepřisvědčil úvaze z kontrolního protokolu, že by bylo nad míru rozumné pochybnosti při kontrole prokázáno, že byl provozovatelem prodejního stánku v době kontroly právě žalobce, a nikoli původní prodávající (údajně syn žalobce), který místo kontroly po jejím zahájení opustil. Takovýto závěr z protokolu o kontrole bez dalšího nevyplývá a ani v dalším průběhu řízení na jeho podporu správní orgány ničeho nedoložily.

36. Ačkoliv žalovaný uvádí, že jsou závěry správních orgánů dále podpořeny informacemi poskytnutými provozovatelem trhů, panem S. K., kdy podnikající fyzická osoba K. J., sídlem X, IČO: X (Maďarské speciality, odp. vedoucí: J. J.) figuruje na seznamu prodejců na farmářských trzích Praha-Háje dne 26. 5. 2021, důkazní sílu uvedeného podkladu současně vyvrací, pokud uvádí, že „z *uvedeného dne dle sdělení p. K. nelze poskytnout doklad o zaplacení místa pro prodej, neboť prodej byl ukončen předčasně*“. Nízkou důkazní hodnotu má také doklad pana K. o zaplacení místa pro prodej ze dne 26. 4. 2021, který ke konkrétní situaci na místě při provedené kontrole nic nového, resp. pro věc podstatného, nepřináší. Pokud z poskytnutého dokladu o zaplacení místa prodeje vyplývá, že účtenka za nájemné za místo (na listině však není specifikováno, o jaké konkrétní místo a čas se jedná, neboť je na ní uvedeno pouze „*účtenka za hotové – daňový doklad*“ a dále „*nájemné za místo; nejsem plátcem DPH*“) byla dne 26. 4. 2021 vystavena pro odběratele „*J., IČO X, Maďarské speciality*“, uvedená informace sama o sobě o situaci na místě při spáchání přestupků, resp. o tom, zda se na něm žalobce při kontrole dne 26. 5. 2021 nacházel v pozici provozovatele kontrolovaného stánku, nic neříká. O situaci žalobce při kontrole dne 26. 5. 2021 ničeho bližšího nevypovídá ani obecná informace pana K., že žalobce začal na trhy jezdit v roce 2021. Samy správní orgány obou stupňů přitom bližší úvahu o relevanci uvedených informací ve vztahu ke kontrole žalobce dne 26. 5. 2021 do napadených rozhodnutí nepřipojily.
37. Soud tak má za to, že správní orgány při rozhodnutí o spáchání přestupku žalobcem vycházely co do závěru o zavinění žalobce primárně z protokolu o kontrole ze dne 26. 5. 2021 a další výše uvedené podklady nebyly samy způsobilé o skutkovém stavu na místě kontroly dne 26. 5. 2021 cokoliv bližšího prokázat.
38. Soud přitom nijak nepopírá, že zákon o odpovědnosti za přestupky připouští, aby byl protokol o kontrole, resp. skutečnosti zjištěné při kontrole, jediným podkladem rozhodnutí (§ 81 zákona o odpovědnosti za přestupky). Nicméně jde jen o jeden z přípustných podkladů rozhodnutí, který navíc nemá povahu nevyvratitelného důkazu (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 As 196/2018-30, předně body 22 a 23).
39. V řízení o přestupku je pak povinností správních orgánů rozhodujících ve věci prokázat, že se přestupek stal a že jej spáchala obviněná osoba. V případě, že shromážděné podklady neprokazují nade vší pochybnost, že obviněná osoba naplnila svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přestupku, je třeba rozhodnout ve prospěch obviněného (*in dubio pro reo*).

40. V projednávané věci žalobce konstantně namítá, že došlo k omylu v osobě pachatele a že správní orgány neshromáždily dostatek důkazů prokazujících jeho vinu. V průběhu správního řízení i v podané žalobě uvádí, že nebyl kontrolovanou osobou, neuváděl na trh žádné potraviny, ani se neprezentoval na místě jako podnikatel. Opakovaně též uváděl, že z podkladů je patrné, že kontrolní orgán přišel do interakce s jinou osobou, než se žalobcem, a to synem žalobce. Dále poukázal mj. na skutečnosti, že prodejní stánek nebyl označen jeho údaji a že mu bylo protiprávní jednání přičteno jen proto, že se syn žalobce prezentuje skutečností, že podniká na účet žalobce bez toho, aniž by tato okolnost byla hodnověrně zjištěna. Přestože se v jednotlivostech jeho argumentace v jednotlivých podáních liší, žalobce již od okamžiku podání námitek proti protokolu o kontrole namítá, že se přestupkového jednání musela dopustit jiná blíže neoznačená osoba. Jinými slovy, podle žalobcových tvrzení jej byl žalobce při kontrole orgány státní veterinární správy označen za provozovatele prodejního stánku neoprávněně a nepravdivě.
41. Soud musí konstatovat, že skutková verze předestřená žalobcem není nemyslitelná či vyloučená. Skutečně si lze představit, že žalobce mohl být při provádění kontroly inspektorem státní veterinární správy označen za provozovatele prodejního stánku (odpovědnou osobu) neoprávněně a v rozporu se skutečností. Skutečný pachatel (nebo jeho pomocník) se mohl prokázat výpisem z živnostenského rejstříku s údaji žalobce (a poté místo opustit) ve snaze svést vinu na někoho jiného a vyhnout se možnému potrestání. Byť se tato skutková verze prezentovaná žalobcem může jevit jako méně pravděpodobná, a to zejména s ohledem na obecnost a nekonkrétnost skutkových tvrzení uplatněných žalobcem, případně i změny v jeho tvrzeních, neznamená to, že by ji bylo možné *a priori* považovat za nevěrohodnou a vyloučenou. Je totiž třeba zohlednit i to, že žalobce, pokud by se skutečně přestupkového jednání nijak nezúčastnil, by jen stěží mohl identifikovat osobu skutečného pachatele, uvést konkrétní tvrzení ohledně skutkového děje či navrhnout důkazy k prokázání takových tvrzení. Důkaz opaku, tedy že přestupek spáchala jiná osoba, by tak mohl předložit pravděpodobně jen s velkými obtížemi. Ostatně obviněný z přestupku, jak plyne ze shora citované judikatury, ani nemá povinnost popisovat a prokazovat skutečný skutkový děj.
42. Žalovaný se tak mylí, pokud o skutkové verzi žalobce odmítá vůbec uvažovat s tím, že ji žalobce nepodložil relevantními důkazy či věrohodnou alternativní argumentací. Soud připomíná, že žalobce nenesl v řízení o přestupku důkazní břemeno, a nebylo tedy jeho povinností tvrdit, kdo přestupek spáchal, nebo předkládat důkazy k prokázání svých tvrzení. Naopak bylo povinností správních orgánů, aby za situace, kdy žalobce tvrdil skutkovou verzi zakládající dle názoru soudu rozumnou pochybnost (ne zcela nepravděpodobnou možnost), že se deliktního jednání dopustil někdo jiný než žalobce, vyvrátily žalobcem uvedená (byť strohá) tvrzení a prokázaly nade vší pochybnost, že to byl právě žalobce, kdo prodejní stánek na svůj účet a odpovědnost provozoval, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku.
43. V této souvislosti lze též odkázat např. na náleží Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. III. ÚS 299/06, č. 73, sv. 45 Sb. ÚS, v němž se obecně uvádí: „[t]aková důkazní situace, kdy existuje pouze jediný usvědčující důkaz, je z poznávacího hlediska nesnadná a obsahuje v sobě riziko možných chyb a omylů. Ústavní soud již ve své předchozí judikatuře opakovaně vyslovil požadavek, že v takových případech musí být věnována mimořádná pozornost důkladnému prověření tohoto jediného usvědčujícího důkazu a takový důkaz musí být mimořádně pečlivě hodnocen [srov. např. náleží sp. zn. IV. ÚS 37/03, Sbírka náleží a usnesení Ústavního soudu

(dále jen „Sb. n. u.“), svazek 33, náleží č. 81]. Orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyvinout všemožné úsilí, aby tento jediný usvědčující důkaz byl pokud možno doplněn jinými, byť třeba nepřímými důkazy. Taková povinnost pro ně vyplývá ze zásady oficiality a ze zásady vyhledávací (§ 2 odst. 4 a 5 trestního řádu), podle níž orgány činné v trestním řízení jsou povinny samy provádět další potřebné a dostupné úkony tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 trestního řádu)“ (dále srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 3. 2010, sp. zn. III. ÚS 1624/09, č. 43, sv. 56 Sb. ÚS, či ze dne 17. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 37/03, č. 81, sv. 33 Sb. ÚS). Ačkoliv jde o závěr vyslovený na půdorysu trestního řízení, bezpochyby se přiměřeně uplatní i v řízení o přestupku, které je vystavěno na obdobných zásadách jako řízení trestní.

44. Uvedeným nárokům však správní orgány obou stupňů nedostály. Skutková zjištění o tom, kdo byl pachatelem přestupků, totiž opřely výhradně o skutečnosti zachycené v protokolu o kontrole, aniž by se alespoň pokusily jakýmkoliv způsobem ověřit či vyvrátit žalobcova tvrzení a konfrontovat skutková zjištění z protokolu o kontrole s jinými důkazy svědčícími o tom, kdo provozoval na svůj účet a odpovědnost prodej potravin v prodejném stánku.
45. Jak plyne z odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí, správní orgány se soustředily primárně na hodnocení věrohodnosti a účelovosti žalobcových tvrzení, přičemž poukázaly např. na skutečnosti, že protokol o kontrole obsahuje všechny předepsané náležitosti a o jeho obsahu nejsou pochybnosti, že kontrolu prováděla důvěryhodná úřední osoba ve služebním poměru vázaná zákonnými povinnostmi státního zaměstnance, že se žalobce dostavil na místo kontroly a byl ztotožněn pomocí občanského průkazu a výpisu z živnostenského rejstříku, že žalobce nepřerušil ani neukončil provozování živnosti a neučinil kroky zamezující zneužívání jeho živnostenského oprávnění apod. Tato poměrně sofistikovaná argumentace sice může do jisté míry snižovat věrohodnost skutkové verze žalobce, nicméně uvedené skutečnosti samostatně ani v souhrnu nevyvrací žalobcovo tvrzení, ani neprokazují závěr, že provozovatelem stánkového prodeje byl právě žalobce. Naznačují toliko, že tomu tak být mohlo a že žalobce mohl mít naplněny předpoklady ke spáchání přestupku.
46. Sám protokol o kontrole ze dne 2. 6. 2021 (z kontroly konané dne 26. 5. 2021) nepředstavuje důkaz o tom, že se projednávaných přestupků musel dopustit pouze žalobce a nikdo jiný. Je pak možné, že se na místě kontroly vyskytoval ve stánku rodinný příslušník žalobce, konkrétně syn žalobce, kterého žalobce mohl pověřit prodejem zboží ve stánku. Tuto domněnku nicméně správní orgány nikterak nepotvrdily a ani neověřily, zda jde skutečně o příbuzné osoby. Provozovatele stánku, který po zahájení kontroly místo jejího výkonu opustil, totiž veterinární inspektor neztotožnil. I kdyby se ale o příbuzného žalobce jednalo, nepředstavoval by příbuzenský svazek mezi žalobcem a provozovatelem stánku přímý důkaz o tom, že stánkový prodej provozoval žalobce na svůj účet a odpovědnost. Šlo by pouze o nepřímý důkaz, který by mohl prokazovat žalobcovu vinu jenom ve spojení s jinými nepřímými důkazy, jimiž by byl vytvořen řetězec důkazů vylučující jakoukoliv jinou možnost. Takový řetězec důkazů však není ve správním spise k projednávané věci zachycen.
47. Za daného stavu tak soud dospěl k závěru, že správní orgány neunesly v přestupkovém řízení důkazní břemeno k prokázání skutečnosti, že žalobce provozoval vlastním jménem a na vlastní účet prodej potravin v prodejném stánku.

48. Žalobní námitka je tak důvodná.
49. Soud pro úplnost upozorňuje, že důvodem zrušení napadeného rozhodnutí není skutečnost, že by bylo prokázáno, že žalobce přestupky, který jsou mu kladeny za vinu, nespáchal, ale skutečnost, že správní orgány nevyvrátily žalobcovu argumentaci a neprokázaly, že to byl právě on, kdo naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupků. Není totiž vyloučena varianta, že na místě zjištěná osoba zneužila žalobcovu výpisu ze živnostenského rejstříku, k němuž se nezjištěným způsobem dostala, aby odpovědnost přenesla na žalobce. Skutečnost, že tato varianta je méně pravděpodobná, však k rozhodnutí o žalobcově vině za předmětné přestupky nestačí.
50. Pokud žalobce tvrdí, že stánek nebyl označen jako provozovna žalobce, soud uvádí, že řádné označení prodejního stánku není skutečností, kterou by byl správní orgán I. stupně povinen v rámci tohoto řízení zjišťovat. Z toho, že stánek byl označen pouze výpisem z živnostenského rejstříku na jméno žalobce, nelze dovozovat, že je vyloučeno, aby se jednalo o stánek žalobce.
51. Soud oproti tomu neshledal důvodným **první žalobní bod**, v němž žalobce namítal, že výroková část napadeného rozhodnutí neodpovídá požadavkům podle § 90 odst. 5 správního řádu, neboť žalovaná sice ve zbytku [vyjma výše udělené pokuty] potvrdila prvostupňové rozhodnutí, nicméně odvolání žalobce nezamítla.
52. Podle § 90 odst. 1 písm. c) věty před středníkem správního řádu *„jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit.“*
53. Podle § 90 odst. 5 správního řádu *„neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.“*
54. Pokud odvolací správní orgán dospěje k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, může takové rozhodnutí nebo jeho část změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Z § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu plyne, že pokud odvolací správní orgán změnit odvoláním napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.
55. Správní řád tedy výslovně neukládá správnímu orgánu v takovém případě ve zbytku odvolání zamítnout. Výslovný požadavek na zamítnutí odvolání obsahuje § 90 odst. 5 správního řádu pouze v případě, že odvolací správní orgán neshledá důvod pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí (§ 90 odst. 5 věta první správního řádu).
56. Současně je třeba zdůraznit, že změna výroku II. prvostupňového rozhodnutí je dostatečně určitá a srozumitelná a výroky napadeného rozhodnutí jako celek nevzbuzují žádnou pochybnost o tom, jak bylo o odvolání žalobce rozhodnuto. Výroky napadeného rozhodnutí současně korespondují s jeho odůvodněním, v němž žalovaná reagovala na všechny odvolací námitky žalobce a neshledala je důvodnými. Soud připomíná, že ani v případě formálního procesního pochybení při formulaci výroku není důvod pro zrušení rozhodnutí, není-li rozumných pochyb o tom, jak správní orgán o odvolání rozhodl (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2012, č. j. 2 As 30/2011-127).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.), a vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení se žalovaná pokusí shromáždit další důkazy, které by prokazovaly vinu žalobce. Nebude-li prokázáno, že žalobce naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku, resp. že mu lze přičíst jednání, v němž bylo spatřováno naplnění skutkové podstaty, rozhodne žalovaná ve prospěch žalobce (*in dubio pro reo*), zruší prvostupňové rozhodnutí a řízení zastaví.
58. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobce měl ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Výše odměny advokáta činí 9 300 Kč za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, seps žaloby a repliky; oznámení zástupce žalobce o změně právního zastoupení ze dne 4. 7. 2022 soud jako podání ve věci samé neuznal) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu. K tomu dále přistupuje náhrada hotových výdajů zástupce v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Jelikož dřívější zástupce žalobce, advokát Mgr. K. F., který uskutečnil první dva úkony právní služby před změnou zastoupení, byl v době jejich provedení plátcem daně z přidané hodnoty, patří k nákladům řízení též částka odpovídající sazbě daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 6 800 Kč, tedy ve výši 1 428 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Stávající zástupce žalobce není plátcem DPH. Náhrada nákladů řízení v celkové výši 14 628 Kč je splatná ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám současného zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu